

27/3/1926 1

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΣΥΜΠΡΑΣΙΣ ΟΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΟΔΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

„ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ“

Α. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1925-1926

2

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

Σάββατον 27 Μαρτίου 1926,
ὥρα 6 μ. μ. ἀκριβῶς

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1925—1926

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

JEAN BOUTNIKOFF

ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ

Ἡ διάσημος καλλιτέχνις τῆς Ὀπερὰ τῶν Παρισίων

M. DEMOUGEOT

(Τραγοῦδι)

Τὴν Κυριακὴν 28 Μαρτίου 1926, ὥρα 11 π. μ. ἀκριβῶς ἐπα-
νάληψις τῆς Συναυλίας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

- 1) **Συμφωνία ὄρ. 3** εἰς λα ἔλασ. **F. Mendelssohn**
(Σκωττικὴ) (ἔργον 56)
I Introduction—Allegro agitato
II Scherzo Assai vivace
III Adagio cantabile
IV Allegro guerriero e Finale maestoso
ὕπὸ τῆς ὀρχήστρας.
- 2) **Oberon grand air** **K. M. von Weber**
Ἡ κ. Demougeot καὶ ἡ ὀρχήστρα.
(1η ἐκτέλεσις).
- 3) **Δεσινέντσα** **Γ. Σκλάβου**
Συμφωνικὰ ἀποσπάσματα
(πρώτη ἐκτέλεσις).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

- 4) **Δάφνις καὶ Χλόη** **M. Ravel**
Συμφωνικὰ ἀποσπάσματα
(2^α σειρὰ)
I Ἀνατολή
II Παντομίμα
III Γενικὸς χορὸς
ὕπὸ τῆς ὀρχήστρας.
(1^η ἐκτέλεσις)
- 5) Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν
Καταδίκην τοῦ Φάουστ **H. Berlioz**
α) Μπαλλάντα τοῦ Βασιλέως τοῦ Thulé
β) Μεγάλῃ σκηνῇ IV μέρος
Ἡ κ. M. Demougeot καὶ ἡ ὀρχήστρα
- 6) Ὁ Χρυσὸς Πειτυνὸς **N. Rimsky - Korsakoff**
α) Εἰσαγωγή
β) Γαμήλιος πομπή
ὕπὸ τῆς ὀρχήστρας

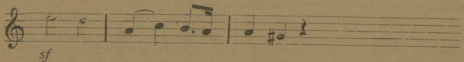
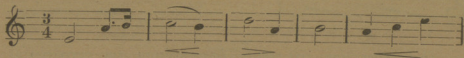
F. MENDELSSOHN

Συμφωνία αρ. 3. (Σκωττική)

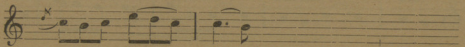
Τὸ σπουδαιότερον συμφωνικὸν ἔργον τοῦ Μένδελσον εἶνε ἡ συμφωνία εἰς *λα έλασ*. Εἶνε γνωστὴ ὑπὸ τὸν ἐπωνυμίαν «σκωττικὴ» διότι ἡ μελωδία ἢ ὁποία κατέχει τὴν θέσιν τοῦ «*σκέρτσο*» εἶνε ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα λαϊκὰ τραγούδια τῆς Σκωτίας.

Ἡ συμφωνία αὕτη ἀνήκει στὴν ὠραιότεραν καὶ εὐτυχεστέραν καλλιτεχνικὴν περίοδον τοῦ συνθέτου κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ δροσερότης καὶ ὁ πλοῦτος τῆς φαντασίας του φθάνει εἰς τὸ κατακόρυφον.

Τὸ θέμα τῆς εἰσαγωγῆς τῆς συμφωνίας εἰς *λα έλασ*, εἶνε ἀπὸ τὰ ἀγαθητότερα εἰς τὸν Μένδελσον:

Τόσον εἰς τὸν *Παῦλον* ὅσον καὶ τὸν *Ἡλίαν* εὐρίσκομεν παραλλαγὴν τῆς αὐτῆς μελωδίας. Ὁ Μένδελσον μεταχειρίζεται τὴν βαθειὰ αὐτὴ μελωδικὴ φράσι ἀκόμη μιὰ φορὰ εἰς τὸ *Adagio*. Τὸ κύριον θέμα τοῦ πρώτου *Allegro* ἔχει ὡς ἐξῆς :

ἀκολουθεῖ ἡ δευτέρα φράσις (β)

b)

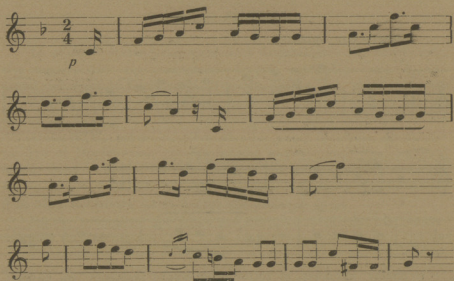
Μεθ' ὃ ἀκολουθεῖ τὸ πλάγιον θέμα

c)

Τὸ δεύτερον θέμα εἶνε γεμάτο ἐσωτερικότητα καὶ συγγενεῖται μετὰ τὴν τραγικὴν ἀτμόσφαιραν τῆς εἰσαγωγῆς.

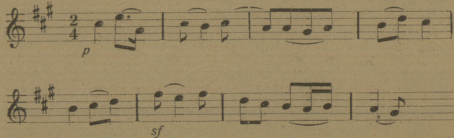
Ἡ ὁμάς τῶν θεμάτων αὐτῶν κλείει μετὰ μιᾶς γοητευτικῆς πλαγίας φράσις:

Ἐντελῶς διαφορετικὸν χαρακτῆρα ἔχει τὸ δεύτερον μέρος τῆς συμφωνίας εἰς *la εἶλας*. τὸ *Vivace*. Δὲν ἔχει τίποτε ἀπὸ τὰ φανταστικὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα συνήθως μεταχειρίζεται ὁ Μένδελσον εἰς τὰ *Σκέρτσα* του. Εἶνε πλήρης καλλιτεχνικῆ εἰκὼν ποιμενικῆς φύσεως. Τὰ θέματα, στενά δουλευμένα εἶνε τὰ ἑξῆς :

Τὸ *Adagio* ἐπίσης ἀρχίζει με βραχεῖαν εἰσαγωγήν συγγενῆ μετὸ πρῶτον θέμα :

Adagio

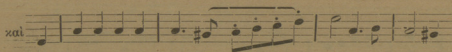
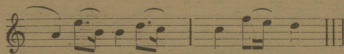
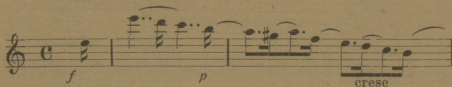

εἰς τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ ἐν δευτέρῳ πομπώδους χαρακτήρος. Ὁ ἐν γένει χαρακτήρ τοῦ μέρους αὐτοῦ εἶνε πολὺ δραματικὸς.

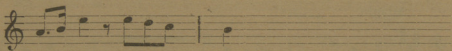
Εἰς τὸ τελευταῖον μέρος ὁ ρομαντικὸς χαρακτήρ ἐγκαταλείπεται ἐν μέρει.

Τὸ πρῶτον θέμα, πολὺ εὐχάριστον καὶ ἀναλαυτικὸν εἰς τὸ ἄκουσμα, ἀκολουθεῖ :

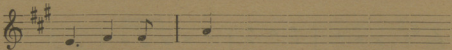
Allegro con spirito

τὸ ὁποῖον καταλήγει σὲ τρίτον θέμα γεμάτο ἥρωϊσμόν καὶ πάθος :

Τὸ δεύτερον, βραχύτερον τμήμα τοῦ finale ἀποτελεῖται ἀπὸ φράσιν εἰς $\frac{3}{8}$.

εἰς τὴν ὁποῖαν δεσπόζει ἐκ νέου τὸ σκοπτικὸν στοιχεῖον, λίαν εὐδιάκριτον χάρις στὴν στερεότυπον κατάληξιν τῶν λαϊκῶν τραγουδιῶν τῆς Σκωτίας ἀπὸ τὰ ὁποῖα λείπει ὁ προσαγωγεὺς.

ΓΕΩΡΓ. ΣΚΛΑΒΟΥ

Λεστενίτσα

(Συμφωνικά ἀποσπάσματα)

Τὰ σήμερον ἐκτελούμενα συμφωνικά ἀποσπάσματα τῆς Λεστενίτσας, εἶνε παρμένα ἀπὸ τὴν μονόπρακτον λυρικήν τραγωδίαν ποῦ ἔγραψα ἐπάνω στὸ γνωστὸν ἔργον τοῦ κ. Τάκη Δαραλέξη, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Γ' Ἀβερωφείου Μουσικοῦ Διαγωνισμοῦ τοῦ Ὁρθείου Ἀθηνῶν, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐβραβεύθη (1925). Τὰ ἀποσπάσματα αὐτά, συνδυασμένα διὰ τὰς ἐκτελέσεις εἰς συναυλίας σ' ἓνα σύνολον χωρὶς διακοπὴν, ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὸ *Πρελούντιο*, τὴν *δραματικὴν σκηνήν* κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἡρώϊς ὀρμᾶ ν' ἀνοίξῃ τὸν νεροφράκτην, τὴν *καταιγίδα*, τὴν *μουσικὴν εἰκόνα* μὲ τὸν διάλογον τῶν δύο ποιμένων, τὴν *ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου*, ἢ τὸ θέμα τοῦ *φωτὸς* μὲ τὸ ὁποῖον καὶ κλείει τὸ ἔργον.

Διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ ἔργου μιὰ σύντομος περίληψις τῆς ὑποθέσεως δὲν θὰ ἦτο περιττή.

Ὁ Ἀλυκάκης, γέρος ἐπαρχιώτης, ζῆ μὲ τὴν κόρην του Ρόην σ' ἓνα σπῆτι ποῦ συνδέεται μ' ἓνα νερόμυλο, ἐπάνω στὴν ὄχθη τῆς «Λεστενίτσας» μικροῦ ποταμοῦ τῆς Πελοποννήσου. Ἡ κόρη του Ρόη εἶνε ὑπανδρευμένη, μ' ἓνα νέο Ἀθηναῖο, Στέφανο, μὲ τὸν ὁποῖον ζῆ πολὺ εὐτυχισμένη. Ὁ χαρακτήρ τῆς ὁμοῦ—χαρακτήρ μικροῦ παιδιοῦ, ἡσυχου καὶ γεμάτου ἀγάπῃ,—ἔχει ἀτόμοτες μεταβολὰς καὶ ἔξελάσματα, ἀκριβῶς ὅπως ἡ *Λεστενίτσα*, ἡ ὁποία ἐνῶ συνήθως κυλᾶ ἡρεμῆ τὰ γάργαρα νερά τῆς, ἔξαφνα ἀγριεῖ καὶ πνίγει τὸν κόσμον· γι' αὐτὸ καὶ ὁ γέρο Ἀλυκάκης ἀποκαλεῖ χαϊδευτικά τὴν κόρην του «Λεστενίτσα». Μιὰ μέρα θελλώδη κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ βροχὴ πέφτει συνεχῶς, ζητεῖ φιλοξενία στὸ νερόμυλο ἡ *Σίνα*, κάποια πλοοσία κυρία ποῦ ἔχει ἔλθει ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ ποῦ ἔχει ἀγοράσει ἓνα κτήμα ἐκεῖ κοντά· ὁ Στέφανος ἀναγνωρίζει σ' αὐτὴν μιὰ παλῆά του γνωριμία ποῦ ἤξευρε ὅλες του τῆς ἀγάπες καὶ τὰ μυστικά ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα. Σὲ μιὰ στιγμὴ ποῦ ἡ γυναῖκα του ἔχει πάει νὰ ἐτοιμάσῃ τὰ τῆς φιλοξενίας, ὁ Στέφανος γεμάτος ἐνθουσιασμὸ φιλεῖ στὸ μέτωπο τὴν Σίνα θέλοντας μ' αὐτὸ νὰ φιλήσῃ τὸ παρελθὸν τὸ ὁποῖον ἐκεῖνη ἐκπροσωπεῖ. Ἀλλὰ τὴν στιγμὴ ἐκεῖνη μπλίνει καὶ ἡ Ρόη καὶ βλέπει τὴν σκηνήν· γεμάτη ὀργῇ καὶ ἀπελπίσῃα ὀρμᾶ πρὸς τὸν νεροφράκτη ποῦ συγκοινωνεῖ μὲ τὸ δωμάτιον τῆς φιλοξενουμένης διὰ νὰ τὴν πνίξῃ· ὁ Στέφανος ὁμοῦ προλαμβάνει νὰ τὴν σταματήσῃ χωρὶς ὁμοῦ

νά κατορθώσει νά σώσει καί τόν ἑαυτόν του, διότι τὰ ὀρηκτικά νερά τῆς Λεοτενίτσας, ποῦ ἔχει πλημμυρίσει, τὸν παρασύρουν...

Ἐδῶ ἀρχίζει ἡ μουσικὴ εἰκὼν ἢ καταγίξ ἔξακολουθεῖ νά μαίνεται ὕστερα λιγὰ, σιγὰ ἀρχίζει νά κατευνάζεται· δυὸ βοσκοὶ ἀκούονται ἀπὸ μακρυνά· ὁ ἓνας παίζει τὴν πίπιζά του καὶ ὁ ἄλλος τὴ φλογέρα του· ἡ ἡμέρα ἀρχίζει νά χαράζει· σὲ λίγο τὸ φῶς ἔχει πλημμυρίσει τὴν σκηνὴ καὶ ἐνῶ ἡ γοργὰ Μάρω ἔρχεται ν' ἀναγγεῖλῃ ὅτι ἤδραν τὸ πτόμα τοῦ Στεφάνου πνιγμένο, ἡ Ρόη κοιμισμένη ἐπάνω σ' ἓνα ντιβάνι, γελᾷ μέσα στὸν ὕπνο της, σάν νά βλέπῃ ἓνα ὄνειρο εὐτυχίας, καὶ τὸ γέλιο της μοιάζει μὲ τὸ γλυκὸ κελάρυσμα ποῦ στέλνει ἡ ἡσυχὴ πειὰ Λεοτενίτσα ..

Μουσικῶς διακρίνομεν ὡς κύριον θέμα, τὸ θέμα τοῦ ποταμοῦ ποῦ ἀντιπροσωπεύει τόσο τὴν «*Λεοτενίτσα*» ὅσον καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἡρωϊδος τὸν συγγενῆ μὲ τὸν ποταμόν. Ὡς θέμα τῆς «*Λεοτενίτσας*» ἔκρινα καλὸν νά μεταχειρισθῶ τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι «*Ποταμέ, τζάνεμ ποταμέ μου*» καί ἀρχὰς μὲ τὸν γνωστόν του τύπον καὶ κατόπιν μὲ μίαν ἰδιζὴν μου παραλλαγὴν τὸ θέμα τοῦ ποταμοῦ ὑπογραμμίζεται πάντοτε μὲ μιὰ συνοδεία ποῦ παριστᾷ τὸν κυματισμὸν τοῦ νεροῦ. Τὸ θέμα αὐτὸ δεσπόζει σὲ ὅλο τὸ *Πρελούντιο*, εἰς τὴν *δραματικὴ σκηνή* καὶ εἰς τὴν *Καταγίδα* ὅπου ἐμφανίζεται καὶ ἓνα δεύτερο μεγάλο θέμα. Ἡ ἐπακολουθοῦσα μουσικὴ εἰκὼν ἔχει χαρακτῆρα καθαρῶς ποιμενικόν καὶ παρουσιάζει δύο εὐδιάκριτα θέματα, τὸ ἓνα στὸ *ἀγγλικὸν κέρας* (ὁ ἓνας βοσκὸς), τὸ ἄλλο στὸν *πλαγιάυλον* (δεύτερος βοσκός). Ἄλλο χαρακτηριστικὸν θέμα εἶνε τοῦ *ξημερώματος* ἢ τοῦ *φωτὸς* ποῦ ἀκούεται εἰς τὸ τέλος τῆς μουσικῆς εἰκόνας ἀπὸ τὸν πλαγιάυλον μὲ συνοδείαν τῶν ἐγχόρδων. Τὸ αὐτὸ θέμα κλείει τὸ ἔργον, ἀφίνον ν' ἀκουσθῇ ὀλίγον πρὸ τοῦ τέλους μιὰ χρωματικὴ κλιμαξ τῶν τριῶν πλαγιάύλων ποῦ παριστᾷ τὸ γέλιο τῆς Ρόης

Γ. Σ.

M. RAVEL

Δάφνις και Χλόη.

Ὁ Μαυρίκιος Ραβέλ εἶνε ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων προσωπικοτήτων τῆς συγχρόνου Γαλλικῆς Σχολῆς. Κατέχει τὸ μοναδικὸν δῶρον τοῦ νὰ λαμπρύνῃ ὅ,τι ἐγγίζει, «ἀλάθητον δεξιότητα, ὅπως εἶπε κάποιος ἐκ τῶν ἀντιπάλων του καὶ τὴν δύναμιν νὰ πραγματοποιηῖ ὅ,τι θελήσῃ» τεχνικὴν καταπληκτικὴν, αἰσθημα τῶν χρωμάτων τῆς ὀρχήστρας, ὑπέροχον, καὶ ὑπεράνω πάντων, τὸ *talent*, τὴν ἔνστικτον ἀγάπην πρὸς τὸ μέτρον.

Γασκῶνος ἐκ καταγωγῆς—ἐγεννήθη εἰς Ciboure τῆς Ἀργυρᾶς Ἀκτῆς—μᾶς ἔδειξε τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του μὲ τὸ ἔργον του «Ὁ Σασπιὸκ δερνει» θὰ ἦτο ἐν τούτοις τολμηρὸν νὰ καθορίσωμεν ἐπακριβῶς τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ Γασκωνικὴ καταγωγὴ ἐπὶ καλλιτέχνου ὁ ὁποῖος ὑπέστη τὴν ἐπίδρασιν καὶ ἄλλων χωρῶν ἐκτὸς τῆς Ἰσπανίας. Καθὼς ὁ Chabrier, μὲ τὸν ὁποῖον συγγενεὺς ἀπολύτως πνευματικῶς, ἔδειξε μίαν ἰδιαίτερον ἀγάπην πρὸς τὴν χώραν αὐτὴν καὶ ἡ γῆ τῶν τραγουδιῶν τῆς Ἀνδαλουσίας τοῦ τὸν ἐνανούρισαν κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν, ἀνευρίσκεται εἰς τὴν Ἰσπανικὴν *Rapsoδία* ἢ εἰς τὴν *Alborada del gracioso*.

Ἐ χρημάτισε μαθητὴς τοῦ Ὁδείου τῶν Παρισίων, τὸ δὲ 1901 ἔσχε τὸ Δεύτερον Βραβεῖον τῆς Ρώμης. Δὲν τοῦ ἐπετράπη νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν τελειωτικὸν διαγωνισμόν διὰ τὸ Α΄ Βραβεῖον τῆς Ρώμης, διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ὅτι ὁ Ραβέλ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχεν ἤδη ἐπιβληθῆ εἰς τὸν μουσικὸν κόσμον καὶ ὅτι συνεπῶς θὰ ἦτο ἄδικον διὰ τοὺς λοιποὺς διαγωνιζομένους νὰ ἔχουν ἀντίπαλον θριαμβεύσαντα ἤδη μὲ τὰ *Jeux d' Eau*, τὸ Κουαρτέττο εἰς Φα, καὶ τὰ τρία ποιήματα τῆς *Σεχεραζάτ*.

Ὁ Ραβέλ ἐπεβλήθη ἀπολύτως εἰς τὸν μουσικὸν κόσμον διὰ τοῦ μπαλέττου «Δάφνις καὶ Χλόη» τὸ ὁποῖον ἐξετελέσθη διὰ πρώτην φοράν εἰς Παρισίους τὴν 8 Μαρτίου 1912.

Ὁ *Δάφνις καὶ ἡ Χλόη* εἶνε σήμερον τὸ πληρέστερον δείγμα τῶν πολλαπλῶν καὶ πολυτίμων προτερημάτων τοῦ Ραβέλ. Μετὰ τὸν *Πελλεᾶς*, ἡ Γαλλία δὲν ἰγνώρισεν ἀνωτέραν μουσικὴν ἑορτήν. Μερικοὶ ἐξεπλάγησαν ἀκούοντες τὸ ἔργον. Ἡ ὕγιης καὶ λεπτὴ αὐτῆ τρυφερότης, ἡ ζωή, ἡ παθητικὴ μελαγχολία, οἱ διονυσιακοὶ αὐτοὶ ρυθμοὶ προήρχοντο λοιπὸν ἀπὸ τὴν αἰσθητικὴν ἐκείνην τὴν ὁποίαν μερικοὶ κριτικοὶ καὶ ζηλότυποι

συνάδελφοι είχαν ονομάσει «αίσθητικὴν τῆς βραχείας πνοῆς; Αὐτὰ ἦσαν λοιπὸν τὰ «*πνευματικὰ μικροπραγματάκια*» καλλιτέχου τοῦ ὁποίου τὴν προσωπικότητα «κάννει ἀκριβῶς ἡ ἔλλειψις πάσης αἰσθηματικότητος»! Ὁ *Δάφνις* καὶ ἡ *Χλόη* εἶνε τὸ λογικὸν ἀποτελεσμα τέχνης ἀναπτυσσομένης ἁρμονικῶς, ὄχι σύμφωνα μὲ τοὺς ξηροὺς μαθηματικούς λόγους, ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐκείνην λογικὴν ἢ ὅποια βάζει σὲ τέτοιαν ὑπέροχον τάξιν καὶ ἁρμονίαν τὰ φυλλώματα καὶ τοὺς κλάδους τῶν δένδρων. Οἱ νέοι τόνοι καὶ ὁ μελωδικὸς καὶ πολυφωνικὸς πλοῦτος τοῦ θαυμασίου *Κουαρτέττου* εἰς *Φά*, ἡ λεπτὴ μαγεία τῶν ποιημάτων τῆς *Σεξαεξατά*, προανήγγειλαν ἤδη ἀπὸ πολλοῦ τὴν ὑπέροχον αὐτὴν ἀνθησιν. Ὁ *Δάφνις* καὶ ἡ *Χλόη* διὰ τοῦ χαρακτήρος καὶ τῶν ἀναλογιῶν των, ὑπερβάλλουν τὸν μουσικὸν τύπον τοῦ μπαλλέτου καὶ παρουσιάζουν κατὰ περισσότερον ἀπὸ μίαν σύνθεσιν εὐχάριστον καὶ ἐφήμερον· εἶνε ἔργον συντεθειμένον στερεὰ καὶ συμφωνικά, διαρκείας μεγαλειτέρας τῆς συνήθους καὶ μουσικοῦ περιεχομένου τοιοῦτου, ὥστε νὰ ἡμπορῇ μᾶλλον νὰ ὀνομασθῇ *χορογραφικὴ συμφωνία*.

Ὁ μελωδικὸς πλοῦτος εἶνε ἄφθαστος· αἱ ἰδέαι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπλάι καὶ μακραὶ γεννῶνται ἢ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην καὶ διασταυροῦνται μέσα εἰς μίαν φυσικοτάτην πολυφωνίαν· δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν σύγχρονον μουσικὴν τέχνην, τίποτε τὸ συγκινητικότερον ἀπὸ τὴν αὐθόρμητον αὐτὴν μελωδίαν, ἢ ὅποια, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς τελευταίας εἰκόνας ἀναβλύζει ἀπὸ τὰ βαρῆα ὄργανα τῆς ὀρχήστρας ἐπάνω εἰς ἓνα δροσερὸ *φόντο* τῶν πλαγιαύλων, διὰ ν' ἀνθίσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, χωρὶς ἀντιστικτικούς συνδυασμούς, διὰ μόνης τῆς χάριτος καὶ τῆς δυνάμεώς της. Ἡ ἁρμονία ἀπελευθερωθεῖσα ἀπὸ κάθε δεσμόν, οὐδέποτε ὑπῆρξε πλέον ἐκφραστικὴ, ὁ δὲ πολυρρυθμικὸς πλοῦτος τοῦ «*Δάφνιδος*» εἶνε τὸσον προφανῆς ὥστε ἀπορεῖ κανεὶς πῶς ὁ *Πιέρ Λαλὸ* εὗρηκε ὅτι λείπει ἀπὸ τὸ ἔργον «ὄ,τι ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον προσὸν μουσικῆς μπαλλέττου: ὁ ρυθμὸς», καθ' ἣν στιγμήν ὁ χορὸς τοῦ *Δόρκωτος*, ὁ χορὸς τῶν πειρατῶν, καὶ τὸ ὑπέροχον *φινάλε*, παρασύρουν τὸ ἀκροατήριον εἰς φρενήτιδα, χωρὶς πολυθόρυβον ὀρχήστραν, μὲ μόνην τὴν δύναμιν τοῦ ρυθμοῦ. Τὰ χρώματα τῆς ὀρχήστρας, δυνάμει καὶ πλοῦτου ἀνευ προηγουμένου, ἐνεκαίνιαζον τὴν *μαγείαν τῶν ἤχων*, μέσα εἰς τὴν ὅποιαν ὁ Ραβὲλ ὑπερέβαλλε τὸν Ραβὲλ, ὅπως π. χ. εἰς τὴν *νυκτοφδίαν* τοῦ τέλους τῆς πρώτης εἰκόνας, χάριτος μυστηριώδους, σχεδὸν φανταστικῆς, ὅπου αἱ νύμφαι διολισθαίνουν μέσα στὸ σκότος, ἐνῶ ἀκούεται μακρὰ ὁ γλυκὸς στεναγμὸς τοῦ *αιολιφώνου* καὶ τὸ κουαρτέτο τῶν πλαγιαύλων ζωγραφίζει τοὺς κουρασμένους κυματισμούς τῶν ὄνειρωδῶν χορευτριῶν.

Ἀπὸ τὸν «Δάφνιδα καὶ τὴν Χλόην» ὁ Ραβέλ ἔγραψε δύο Σούιτας διὰ τὰς ἐκτελέσεις εἰς συμφωνικὰς συναυλίας· ἡ σήμερον ἐκτελουμένη εἶνε δευτέρα καὶ περιλαμβάνει τὴν *'Αγατολήν*, τὴν *Παντομίμαν* καὶ τὸν *Γενικὸν χορὸν*.
(Κατὰ τὸν Rolland Manuel).

H. BERLIOZ

La Damnation de Faust.

LE ROI DE THULÉ

(Chanson gothique)

Autre fois un roi de Thulé,
Qui jusqu'au tombeau fut fidèle,
Reçut, à la mort de sa belle,
Une coupe d'or ciselé.
Comme elle ne le quittait guère,
Dans les festins les plus joyeux,
Toujours une larme légère
A sa vue humectait ses yeux
Ce prince, à la fin de sa vie,
Légué ses villes et son or,
Excepté la coupe chérie
Qu'à la main il conserve encor.
Il fait à sa table royale,
Asseoir ses barons et ses pairs.
Au milieu de l'antique salle
D'un château que baignaient les mers.
Le buveur se lève et s'avance
Auprès d'un vieux balcon doré ;
Il boit, et soudain sa main lance
Dans les flots le vase sacré.
Le vase tombe, l'eau bouillonne,
Puis se calme aussitôt après.
Le vieillard pâlit et frissonne:
Il ne boira plus désormais . . .
Autre fois un roi... de Thulé
Jusqu'au tombeau fut fidèle...
Ah ! . . .

Στηνὴ XV

ROMANCE

D'amour l'ardente flamme
Consumme mes beaux jours,
Ah ! la paix de mon âme
A donc fui pour toujours !
Sont départ, son absence
Sont pour moi le cercueil,
Et, loin de sa présence,
Tout me paraît en deuil.
Alors ma pauvre tête
Se dérange bientôt ;
Mon faible coeur s'arrête,
Puis se glace aussitôt.
Sa marche que j'admire,
Son port si gracieux,
Sa bouche au doux sourire
Le charme de ses yeux,
Sa voix enchanteresse,
Dont il sait m'embraser,
De sa main la caresse,
Hélas ! et son baiser !
D'une amoureuse flamme
Consument mes beaux jours !
Ah ! la paix de mon âme
A donc fui pour toujours.
Je suis à ma fenêtre
Ou dehors, tout le jours :
C'est pour le voir paraître
Où hâter son retour.
Mon coeur bat et se presse
Dès qu'il le sent venir ;
Au gré de ma tendresse
Puis-je le retenir !
O caresses de flamme !
Que je voudrais un jour
Voir s'exhaler mon âme
Dans ses baisers d'amour !

ΡΙΜΣΚΥ - ΚΟΡΣΑΚ ΩΦ

Ὁ Χρυσὸς Πετεινὸς

Ὁ Νικόλαος Ἀνδρέγιεβιτς Ρίμσκυ Κορσακόφ, γεννηθεὶς τὴν 8 Μαρτίου 1844 εἰς μικρὰν τινα πόλιν τοῦ κυβερνεῖου τοῦ Νοβγορόδ ἀνήκει τὴς τὴν κατηγορίαν τῶν ρώσων μουσικῶν, «οἱ ὅποιοι ἐχρησιμοποιοῦν τὴν μουσικὴν ὡς ψυχαγωγίαν τῆς Κυριακῆς». Τὸ 1856 εἰσήχθη εἰς τὴν Ναυτικὴν Σχολὴν τῆς Πετροπόλεως, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ διακόψῃ τὰ μαθήματα τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ τῆς ἁρμονίας. Τὸ 1865, ἐπανερχόμενος ἐξ ἐνὸς τριετοῦς ταξειδίου, κατὰ τὸ ὅποιον ἐγύρισεν ὅλον τὸν κόσμον, ἐτελείωσε μίαν συμφωνίαν τὴν ὅποιαν εἶχεν ἀρχίσει πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του· εἶνε ἡ πρώτη ρωσικὴ συμφωνία. Ἀκολούθως ἔγραψε τὸ συμφωνικὸν ποίημα Sadko, τὴν Σερβικὴν Φαντασίαν δι' ὄρχήστραν, τὴν 2αν Συμφωνίαν, τὸν Antar καὶ ἀριθμὸν τινα μελωδιῶν· τὸ 1872 τὸ μελόδραμα « Ἡ κόρη τοῦ Pskow » (Pskowitjanka). Ἐκεῖ λήγει ἡ πρώτη περίοδος τῆς ζωῆς του. Κρίνων ἀνεπαρκεῖς τὰς τεχνικάς του γνώσεις, διέκομην ἐπὶ τινα χρόνον τὴν σύνθεσιν, ἵνα ἀφιερωθῇ εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀντιστιξεως. Κατὰ τὴν δευτέραν του περίοδον ἔδωκεν ἀλληλοδιαδόχως, τὴν «*Νύκτα τοῦ Μαΐου*» (1880), Snieie gourotchka (ἡ ἡ Κόρη τῆς Χιόνος (1882), Mlada, φαντασμαγορικὸν μελόδραμα, τὴν *Νύκτα τῶν Χριστουγέννων*, Vera Chéloga (πρόλογον τῆς Pskowitante) τὴν *Μνηστὴν τοῦ Τσάρου*, τὸν *Τσάρου Σαλτάν*, Servilia τὸν *Ἀθανάσιον Kochiθά*, Pan Voyénoda, Kitej τὸν *Χρυσὸν Πετεινόν*, ὡς καὶ ἔργα καθαρῶς συμφωνικά : τὸ *Φαντασμαγορικὸν Παραμῦθι*, Shéhéerazade, Capriccio Espagnol, πλήρες χρώματος καὶ ζωῆς τὴν 3ην *Συμφωνίαν*, τὴν *μικρὰν Συμφωνίαν*, τὴν Εἰσαγωγὴν «*τὸ Μέγα Πάσχα ἐν Ρωσίᾳ*» ἐν concerto διὰ κλειδοκύμβαλον, ἐν κουαρτέττο ἐγγύρδων, μίαν φαντασίαν διὰ βιολίον καὶ ὄρχήστραν κλπ. Μαθηταὶ του ὑπῆρξαν οἱ ἐνδοξοὶ θυσένται Glazounow, Liadow, Withol, Arensky, Gretchaninow, ctchérepine.

Ὁ Χρυσὸς πετεινός

A. Εἰσαγωγή. Ο ΧΡΥΣΟΣ ΠΕΤΕΙΝΟΣ

Ὁ Κοκορί ! Κοκορικὸ !
Βασιλεύει ξαπλωμένος ἀνάσκελα !
Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΣΕΜΑΣΚΑ

. . . Θὰ πᾶς στήν Ἄνατολή :
Ἐκεῖ θὰ δῆς τὸ βασιλείόν μου
Μέσ' ἓνα μαγικὸ καθρέπτη

Ο ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ (πρὸς τοὺς θεατὰς)

Θὰ περάσουν ἀπὸ μπροστά σας
ὅλες ἡ μάσκες τῶν περασμένων χρόνων
Ο ΧΡΥΣΟΣ ΠΕΤΕΙΝΟΣ

Κοκορί—Κοκορικὸ!

Ἄνοιξτε τὰ μάτια καὶ προσοχή !

B. Γαμήλιος πομπὴ τοῦ Βασιλέως Ντοντόν.

(3η πράξις)

Αἱ σάλπιγγες σημαίνουν, ἡ θριαμβευτικὴ πομπὴ παρελαίνει πρὸ τῶν ἀνακτόρων. Κατ' ἀρχὰς οἱ ἀξιοματοῦχοι τοῦ βασιλέως με ὄφος ἐπίσημον καὶ γελοῖον, ὕστερα ἡ ἀκολουθία τῆς βασιλείσης τοῦ Σεμασκά ποῦ φαίνεται σὰν νὰ βγαίνει ἀπὸ ἀνατολίτικο παραυῆθι. Βλέπει κανεὶς καὶ πρόσωπα ποῦ ἔχουν ἓνα μάτι στὸ μέτωπον· ἄλλοι ἔχουν κέρατα καὶ ἄλλοι κεφάλια σκυλιῶν. Γίγαντες, νάνοι, αἰθίοπες μεγάλοι καὶ μικροί, ὀδαλίσσαι πελοφόροι ποῦ φέρουν κουτάκια καὶ πολύτιμα καραβάκια. Στὸ τέλος ἐμφανίζονται ἐπάνω σὲ χρυσὸ ἄρμα, ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα· ὁ λαὸς συγκινεῖται καὶ βγάζει φωνὲς χαρᾶς.

9

Σάββατον 3 'Απριλίου 1926, ώρα 6 μ. μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Διευθυντής ὀρχήστρας
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ

Σύμπραξις:
Ὁ διάσημος βιολιστὴς
V. PRIHODA

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

I

- 1) *Συμφωνία* εἰς σολ ἔλασ. *W. A. Mozart*
2) *Κοντσέρτο* εἰς Ρε *W. A. Mozart*
Ὁ κ. V. Prihoda καὶ ἡ ὀρχήστρα

II

- 3) *Κοντσέρτο* *Paganini-Wilhelmy*
Ὁ κ. V. Prihoda καὶ ἡ ὀρχήστρα
4) *Stenka Râzine* *Glazounow*

Τὴν Κυριακὴν 4 'Απριλίου 1926, 11 π.μ. ἐπανάληψις τῆς Συναυλίας

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

Παρακαλεῖται τὸ κοινόν :

1. νὰ προσέρχεται ἐγκαίρως εἰς τὰς Συναυλίας αἰτινες θὰ ἀρχίζον ἀκριβῶς τὴν ἐκάστοτε ὀριζομένην ὥραν. Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Συναυλίας ἡ εἴσοδος καὶ ἡ ἔξοδος θὰ ἐπιτρέπεται εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα,

2. κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος τῆς Συναυλίας νὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἡσυχίαν καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τὴν διὰ ἐπιδοκιμασιῶν ἢ συνομιλιῶν πρόκλησιν θορύβου.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ 1925-1926

Α' Βιολία

1	<i>Βολωνίνης Φρειδ.</i>	}	Σολιστ
2	<i>Schultze Tony</i>		
3	<i>Μπαμιέρος Εύθ.</i>		
	<i>Κοφίδα Αντιγόνη</i>		
4	<i>Μπουσίντουη Έλένη</i>		
5	<i>Λομπιάγκο Γεώργ.</i>		
6	<i>Ζαρεφροπούλου Ασπ.</i>		
7	<i>Μαρκέτιου Τζέννυ.</i>		
8	<i>Λευκιάδου-Καθβάδα Μ.</i>		
9	<i>Καθβάδας Θεόδ.</i>		
10	<i>Χαμουνδόπουλος Δ.</i>		
11	<i>Βολωνίνης Ν.</i>		
12	<i>Παπαχριστοδούλου Αλκ.</i>		
13	<i>Καραμπετιάν Κ.</i>		
14	<i>Ψύλλας Γεώργ.</i>		
15	<i>Κολάσης Αλ.</i>		
16	<i>Παρίδης Γεώργ.</i>		

9	<i>Περδικίδου Ντινιό.</i>
10	<i>Αάζαρος Ν.</i>
11	<i>Κοσκινᾶς Σ.</i>
12	<i>Περιστέρης Στυλ.</i>
13	<i>Ροχάτσεκ Ίωσ.</i>
14	<i>Νικολαΐδης Αριστ.</i>
15	<i>Γαβρηλίδης Μιχ.</i>

Βιόλαι

1	<i>Βολωνίνη-Maché Μαργ.</i>
2	<i>Πρεσιτρώ Αλφρ.</i>
3	<i>Μπραουνβίτζερ Φρ.</i>
4	<i>Φωτιάδου Ίονλ.</i>
5	<i>Πρεσιτρώ Μάριος</i>
6	<i>Λομπιάγκο Χρ.</i>
7	<i>Δεληγιάννης Β.</i>
8	<i>Πέκος Π.</i>
9	<i>Πιερούτσης Έργ.</i>

Βιολοντσέλλα

1	<i>Αβατάγγελος Σπῦρος</i>
2	<i>Λεμπεχόβας Σ.</i>
3	<i>Καλαμπούση Ναταλ.</i>
4	<i>Αργυρόπουλος Αθ.</i>
5	<i>Αύλωνίτης Βασ.</i>
6	<i>Σούλτσε Φανή.</i>
7	<i>Βολωνίνης Σπ.</i>
8	<i>Τίβερης Αλφ.</i>
1	<i>Παπαδημητρίου Αχ.</i>
2	<i>Charadon Yves</i>
3	<i>Πίστη Μαρία</i>
4	<i>Λάμπρου Λουκᾶς</i>
5	<i>Γεωργαντᾶς Σπ.</i>
6	<i>Φαρανιάτου Έλ.</i>
7	<i>Λομπιάγκο Μάο.</i>
8	<i>Αντωνίου Γ.</i>
9	<i>Καστρισιάδης Χ.</i>

Βαθύχορδα

- 1 Τζουμάνης Ίω.
- 2 Σωζόπουλος Βασ.
- 3 Κουτσαντόπουλος Κ.
- 4 Τίτας Σπ.
- 5 Φρόμπα Χάνς
- 6 Σεμιτέκολος Μάο.
- 7 'Ακριβός Εδ.
- 8 Καραγεωργίου Ίω.

Πλαγιάυλοι (Flauti)

- 1 Παταγεωργίου Ν.
- 2 Μάγκος Σπ.
- 3 'Αλβανίτης Εδ.
- 4 Φρέιζας Ριχ. (Piccolo)

'Οξύαυλοι (Oboi)

- 1 Σμυρλής Πέτρος
- 2 Φουρτούνας Ματθ.

'Αγγλικὸν κέρασ (Cornoinglese)

- 1 Εὐαγγελίδης Γ.

Εὐθύαυλοι (Clarinetti)

- 1 } Παρούσης Δ.
1 } Δάζαρος Σπ.
- 2 Παλασταθόπουλος Μ.
- 3 Πιάτσας 'Επ.

Βαθύαυλοι (Fagotti)

- 1 } Πιτάκος 'Αλεξ.
1 } Mathé David
- 2 Παπαϊωάννου Στ.
- 3 Σμυρλής Σωτ. (Contra-fagotto)

Κέρασ (Corni)

- 1 Σπηλιωτάκης Εδ.
- 2 Γκιβιτσιάνης Σπ.

- 3 Βαφειαδάκης Στυλ.
- 4 Γιατροῦ Στέφ.
- 5 Παπαϊωάννου Παντ.
- 6 'Αργυριάδης Δημ.

Σάλπιγγες (Trombe)

- 1 Κοσκινῶς Σ.
- 2 Κονιδάρης Χαρ.
- 3 Μασσίνας Δ.
- 4 Κανδηλιώτης Γ.

Τρομπόνια

- 1 Διαμάντης Στ.
- 2 Μπάκας Νικ.
- 3 Κασσάρας Βαο.

Tuba

- 1 Βαραγκούλης Δ.

Τύμπανα.

- 1 Σερεμίδης Μιχ.
- 2 Νικολάε Κ.

Κρουστά

- 1 'Ιατροῦ Σωτήριος
- 2 Ρομποτῆς 'Ανδρ.
- 3 Φαναριώτης Κων.

'Αρπαι

- 1 Βασενχόβεν Ματθ.
- 2 Προϊτοπαῖ Κ.

Celesta

- 1 Π. Καραλίβανος

Συμπράττοντες ἐρασιτέχναι

- 1 Νεγροπόνη Μαρ.
- 2 Κοσμεϊτάος Ν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαιον Μετοχικόν και 'Αποθεματικόν Δρ.	240.000.000.—
Κεφάλαιον άποθεματικόν συμφώνως	
τῷ Νόμῳ 2577 (1921) >	60.000.000.—
Καταθέσεις >	3.700.000.000.—

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: **ΑΔ. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ**
 ΣΥΝΔΙΟΙΚΗΤΑΙ: **ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ**
ΚΡΙΕΖΗΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

* Άγιος Νικόλαος (Κρήτης)	Θήρας	Μιτυλήνη
* Αγκίνιον	* Ιθάκη	Ναύπακτος
* Αθήνα	* Ιωάννινα	Ναύπλιον
* Αίγιον	Καβάλλα	Νιγρίτα
* Αλεξανδρούπολις	Καλάβρυτα	Ξάνθη
* Αλμυρός	Καλάμια	Παζοί
* Αρμαλιάς	Καρδίτσα	Πάτραι
* Αμφισσα	Καρπενήσιον	Πειραιεύς
* Αργοστόλιον	Καστοριά	Πόρος
* Άρτα	Κατερίνη	Πρέβεζα
* Αταλάντη	Κέρκυρα	Πύλος
Βάμος	Κοζάνη	Πύργος
Βέροια	Κομοτινή	Ρέθυμνος
Βόλος	Κόρινθος	Σάμος
Γρεβενά	Κύθηρα	Σέρραι
Γύθειον	Κύμη	Σουφλίον
Δημητσάνα	Κυπαρισσία	Σπάρτη
Διδυμότοιχον	Λαμία	Σύρος
Δράμα	Λάρισα	Τρίκαλα
* Ελασσών	Λεβάδεια	Τρίπολις
* Έδεσσα	Λευκάς	Φλώρινα
Βάκυνθος	Μεγαλόπολις	Χαλκίς
* Ηράκλειον	Μεσολόγγιον	Χανιά
Θεσσαλονίκη	Μεσσήνη	Χίος
Θήβαι		

11

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ L^{TD}

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

Κεφάλαιον καὶ Ἀποθεματικὸν λίραι Ἀγγλ. 790.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

Basildon House, Moorgate, London E. C. 2.

Γενικὴ Διεύθυνσις διὰ τὴν Ἑλλάδα ΑΘΗΝΑΙ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Πειραιεύς, Ναύπλιον, Τρίπολις, Ἡράκλειον, Πάτραι, Ἀργο-
στόλιον Κέρκυρα, Ζάκυνθος, Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Χίος, Μι-
τυλίνη, Ἄργος καὶ Ἀμαρούσιον.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, Benha, Beni— Suef, Fayoum, Kafr-el-
Zayat, Mansourah, Mehala- Kebir, Minieh, Tantah, Sifra.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, Yildiz Han, Rue Kurekdjiler,
Galata, Πρακτορείον Dlziz Zidé Han, Rue Foundouk,
Stamboul

Καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προ-
θεσμίᾳ εἰς Δραχμὰς καὶ ξένον συνάλλαγμα ὑπὸ
τοῦς εὐνοϊκωτέροισι ὄροις.

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Εἰς Δραχμὰς

Ἐν ὄψει	πρὸς 3 %	Ἐπὶ προθ. 5 μηνῶν	πρὸς 4 $\frac{1}{4}$ %
Μὲ 15θήμερον προει-		> > 1 ἔτους	> 4 $\frac{1}{2}$ %
δοποίησιν	> 3 $\frac{1}{2}$ %	> > 2 ἐτῶν	> 5 %
Ταμιευτήριον		> > 4 >	> 5 %
μέχρι δρ. 20.000. . .	> 4 %	> > 5 >	> 6 %
		> > 10 >	> 7 %

Εἰς Συνάλλαγμα ἐπί:

Λονδίνου ἐν ὄψει . . .	πρὸς 4 $\frac{1}{2}$ %	Ν. Ὑόρκης ἐν ὄψει	πρὸς 3 $\frac{3}{4}$ %
ἐπὶ προθεσμία 6 μηνῶν	> 4 %	Ἰταλίας > >	> 3 $\frac{1}{2}$ %
Παρισίων ἐν ὄψει. . .	> 4 %	Βελγίου > >	> 3 %
ἐπὶ προθεσμία 6 μηνῶν	> 4 $\frac{1}{2}$ %	Ἑλβετίας > >	> 1 $\frac{1}{2}$ %
> > 1 ἔτους	> 4 $\frac{3}{4}$ %		
> > 2 ἐτῶν	> 5 %		

ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 26—ΤΗΛ. 1-39

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΠΡΩΤΗΝ ΖΗΤΗΣΙΝ

5%

ΜΕ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΝ 15 ΗΜΕΡΩΝ

6%

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

